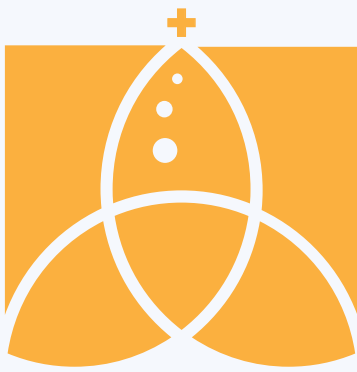




refleks

Menighetsblad for Søreide kirke 2-14. Årgang 42
Med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti



Mye å få med seg

Også i år samles påskens kulturarrangementer i kirkene under «påskefest-paraplyen». Og det er et imponerende program. Påskefest 2014 kan presentere. Side 5-7



Orgelbyggeren

Organist Jan Egil Vågsholm bygger sitt eget orgel! Arbeidet har pågått i mange år, og nå begynner det monumentale prosjektet å ta form for alvor. Side 10-11



Fasteaksjonen 2014

Tragedien i Syria er ett av stikkordene for Kirkens Nødshjelps årvisse fasteaksjon, som i denne våren finner sted i i begynnelsen av april. Side 12-13



«Geismane» - oljemaleri av Nikolai Astrup (1880-1928). Takketil Sparebankstiftelsen for tillatelse til å trykke bildet.

Se, vi går opp ...

«Se, vi går opp til Jerusalem» (NOS 128), er en av de vakreste salmer jeg kjenner. Både tekst og melodi samstemmer, og stemmer sinnet mitt.



AV KIRSTEN LIND,
SENIORPREST I SØREIDE

Melodien er lett å synge, men jeg er kanskje aller mest glad i den fordi den skaper et meditativt rom i min travelhet. Jeg som for øvrig setter stor pris på fellesskap og sosialt samvær.

Salmen slår på noen strenger som gir undertone til ettertanke og perspektiv på livet! Livet i egen forstand for meg selv. Og livet sett i en større sammenheng.

Samspillet mellom melodi og teksten: «Se, vi går opp til Jerusalem», har aldri for meg virket tung, selv om det er en tung byrde teksten omtaler. Salmen setter korte og enkle setninger på fastetidens forstemning til påskens livgivende betydning!

Jeg liker fasten nettopp på grunn av denne salmen – og jeg liker salmen fordi jeg er glad i fastetiden! Og etter nøye ettertanke tror jeg muligens at jeg er spesielt glad i denne meditative før-påskesalmen fordi den i tillegg til evangeliet også handler om å vandre. Se, vi går opp til Jerusalem. Tekstforfatteren har i salmen tydelig lagt en dobbeltbetydning i begrepet: Jerusalem. Jerusalem som stedet der Jesus lider, soner alt det som hele menneskeslekten står skyldige overfor Gud med! – Og Jerusalem som den «Hellige stad» i himmelen, som vi er på vei mot!

Vi er alle på vandring på vei mot noe – fra noe til noe. Også i et evighetsperspektiv er vi på vei. Vandringen er en del av dette livet. Og LIVET er ikke kun det gode vi drømmer om skal komme i morgen eller innen nær framtid. Vi har lett for å tenke at Livet med stor L er stor feiring og fest, enten det nå var jødernes årlige påskefeiring og fest, eller det er våre individuelle feiringer av egne dager og fest i vår egen private sfære. Men forbedelsen til festen må være med, og er en

del av selve vandringen. Vandringen: Se, vi går opp til...

Salmen har et fellesskapsperspektiv som får mitt hjerte til å slå et ekstra slag og gjør meg lengselsfull: Se, vi går... Jesus – og vi. Jeg ser for meg vandringen opp over fjellsiden... Vi følger ham i påskens hendelse og budskap. Ikke for at Jesus skal dø hvert år, men fordi kirkens grunnfundament er: Han døde én gang for alle. Men Jesus går også med oss i vår hverdag!

Samtidig peker salmen på vår menneskelige svakhet; det ikke er store forskjellen på disiplene den gang, og oss i dag. Hvem deler vår Herres smerte? Hvem våker med Jesus i verdens natt? Disiplene maktet ikke å dele Herrens smerte – samtidig var de tilstede og fulgte på avstand med i påskens dramatiske hendelse. Disiplene klarte ikke å holde seg våkne og våke sammen med Jesus. Samtidig våkte de hele natten da Jesus ble forhørt...

Vi mennesker kan umulig ta Herrens smerte på oss. Likevel handler våre liv i dag fremdeles om å dele Herrens smerte, i tjeneste for andre i vår vandring. Vi har fått del i hans død på korset. Men påskemorgen med oppstandelseskraften har også blitt oss til del. Og, i pinsen sendte Gud kraften og Ånden slik at vi i vår svakhet har fått en ekstern hjelper og trøstermann for livsvandringen.

Se, derfor er jeg så glad i salmens begynnelse: «Se, vi går opp...». Vi skal få lov til å gå sammen med en Hellig Gud uansett hvor vandringen vår går her i tiden. Samtidig peker: «Se, vi går opp til...» – på målet! Vår vandring er ikke tilfeldighetenes tilfeldighet – men målrettet! Ved hans andre komme, da er vi kommet fram til «byen med fest og glede», og vandringen erstattes av gledesdans!

God faste, god påske og god vandring sammen med en levende Herre! ●



Festspill

Tradisjonen tro spiller vi opp til vårt eget Festspill i Søreide kirke – dagen før Festspillene i Bergen åpnes.

Søndagsskolen: Bli med!

Drømmer du om å «dra ut»?
Hvorfor dra til Ghana når du kan dra til Fana?!

Søndagsskolen i Søreide Menighet, en del av Fana prosti, er på jakt etter nettopp deg som ønsker at barn skal få bli bedre kjent med Bibelen samtidig som de har det kjekt sammen! Vi ønsker å fortelle «våre barn» at Gud er glad i hver enkelt av dem akkurat slik som de er – slik som de er skapt av Gud.

I dag er vi seks engasjerte og kreative ledere (fire mødre, en far og en tenåring) som utgjør lederteamet. Annenhver søndag er vi to ledere som sammen har ansvaret for undervisningen, og innimellom er vi óg så heldige å ha besøk av konfirmanter som deltar i undervisningen som hjelpeledere.

2-10 år

Barna som møter opp er vanligvis i alderen fra og med 2 år til og med 10 år, og de er som regel i følge med en av foreldrene sine. Vi deler gjerne gruppen opp i barnehagebarn og skolebarn. Som leder står du temmelig fritt; både med hensyn på valg av bibelhistorie og aktiviteter.

Menigheten refunderer selvsagt kostnader til kunst- og håndverksmaterieell eller andre utlegg som du eventuelt måtte ha i forbin-



BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STOREVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Refleks utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana prosti og sendes alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot reportasjetips og artikler av ulike slag.



Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes soreide.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Staben i menigheten. Kontaktinformasjon: Se side 16

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Hafskor, 55 39 04 40 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 3. juni

på Søreide 20. mai!

Vi lover dere en musikalsk og allsidig opplevelse med 25-årsjubilanten Sola Fide i fokus – og flere unge talent som spirer og blomstrer. Noen av de unge har vært med på Festspill før – da er det spennende å høre utviklingen deres. Andre unge er nye som solister på Festspill, men vi kjenner dem fra Søreide og Sandsli skolekorps. Koret Jubilate og Sindre Skeie

kommer også – kanskje med en nyskrevet sang i bagasjen? Uansett gleder vi oss til gjensyn og gjenhør.

Ta gjerne med deg en venn eller nabo, det hele er gratis (men det er mulig å gi kollekt ved utgangen).

Noter tid og sted allerede nå: TIRSDAG 20. MAI KL 19 i Søreide kirke! ●



delse med undervisningen. Ellers prøver vi å arrangere kirkemiddager og utflukter for hele menigheten samt planleggingsmøte / sosialsamling for lederteamet.

Ønsker du å være en del av et hyggelig og inkluderende kristent barnearbeid som ønsker å dele Bibelens budskap på en engasjerende og inkluderende måte? Ja, da trenger

du som sagt ikke reise til Ghana – Det holder å ta bussen til Fana.

Besøk oss på www.soreidekirke.no for mer informasjon. Vi gleder oss til å høre fra nettopp deg! ●

Med vennlig hilsen lederteamet for Søndagsskolen i Søreide menighet

«Sorgen og gleden» på skjærtorsdag



Tradisjonen tro starter skjærtorsdagskvelden med pasjonskonsert kl. 18.30 etterfulgt av nattverdsgudstjeneste. Dette året inviteres vi til en meditatív kveldsstund med vakker sang og musikk. Rikke Bergflødt-Kvamme synger akkompagnert av Øyvind Bergflødt-Kvamme. Sistnevnte leder også mannskoret STRAM (bildet) som i tillegg deltar. På programmet står flere av Sindre Skeies salmer i tillegg til andre kjente salmer og sanger. Fri entré – kollekt ved utgangen.

Sola Fide-konserter

- 1. april kl 18.00:
Institusjonssang, Søreide aldershjem
- 24. april kl. 21.30:
Halvti-konsert, Søreide kirke
- 29. april kl. 19.30:
Sang ved bibeltime, Birkeland menighetshus
- 20. mai kl. 19.00:
Festspill på Søreide, Søreide kirke
- 22. mai kl. 17.00:
Friluftskonsert, Fløyen
- 12. juni 21.30:
Halvti-konsert, Søreide kirke
- 7. september, kl. 19.00:
Jubileumskonsert, Søreide kirke



17. mai-fest!

Også i år inviterer vi til 17. mai-lunsj i kirken. Vi starter med festgudstjeneste kl. 12.00, og så blir det servert lunsj og kaffe fram til barnetoget stiller opp. I peisestuen blir det enkle aktiviteter for barna hvis ventetiden blir lang. Pris: kr 20 pr.pers (over 3 år).

For å ha en oversikt over hvor mange som kommer, ber vi om påmelding innen 12. mai. Påmelding sendes på epost soreide.menighet@bergen.kirken.no eller på telefon 55 59 71 84. ●



Hvor varmt er det i helvete i dag?

Nyåret startet med en runde debatt på NRK om helvete. Denne debatten startet med en dames erfaring av helvetesforkynnelse i sin oppvekst, hvorpå NRK hadde invitert et knippe «eksperter» til å omtale saken fra «de kristnes» side.

AV LARS MARTIN HOL

I det følgende har jeg ikke tenkt til å kommentere damens erfaring fra sin oppvekst, men å kommentere «ekspertenes» fremstilling av de kristne forestillingene.

Først til debattens fremstilling av himmel og helvete. Begge steder er godt plassert etter at vår tid på jorden er over. I himmelen er det de heldige som kommer for å leve til evig tid i fred og harmoni, mens de uheldige skal komme til et brennende helvete hvor man skal skjære tenner og plages til evig tid.

I korte trekk vil jeg si følgende: Den fremstillingen har ingen rot i kirkens teologihistorie. Dette er en ren folkelig tro, som det later til at NRK prøver å lage underholdning av. Det er respektløst overfor de som opplevde en sterk helvetesforkynnelse i oppveksten, samt de religiøse, som blir svært ensidig fremstilt.

Jeg blir av og til spurt om jeg tror på helvete. Til det svarer jeg ja, vel vitende om at mange som da spør ikke forstår hva jeg mener med det. Jeg vil derfor prøve å si noe kort om hva innholdet i denne forestillingen er. Begrepene himmel og helvete tilhører denne verden. Det er ikke to begreper som hører til i et eventuelt neste liv. Himmelen er den harmoniske tilværelse hvor løver kan leke med lam. Helvete er den fysiske eller psykiske isolasjon. Det å påstå at det ikke finnes lidelse, smerte, kamp og hat i verden, det er for meg en illusjon. Når jeg så blir spurt om jeg tror på helvete, så er det ikke vanskelig å svare ja. Verden slik jeg kjenner den er ikke et fullkomment harmonisk sted.

Enkelte vil da innvende at jeg ikke tar Bibelens fortellinger på alvor med min fremstilling. Uten å gå i dybden på et eventuelt svar på det spørsmålet, vil jeg referere til Johannes åpenbaring, hvor det står beskrevet at det skal komme en ny himmel og en ny jord. Begrepet himmel tilhører det skapte, som skal nyskapes.

Det virker på meg som at NRK's «eksperter» har et endimensjonalt syn på virkeligheten og livet. Alt beveger seg bortover på en horisontallinje, innenfor tid og rom. Religion og religiøse forestillinger beveger seg ikke i den horisontale linjen. De religiøse

forestillingene beveger seg i dybde og i høyde. Hvis man lager en graf, så blir den horisontale linjen det som beveger seg i tid og rom. Vertikalt på denne linjen kan vi plassere en ny linje, som treffer den horisontale. Her kommer de religiøse forestillingene inn, som beskrivelser av dybden i livet. Det er her begreper som himmel og helvete dukker opp, for å beskrive hvordan det enkelte menneskets relasjon til seg selv og omgivelsene er.

For å bruke en kjent fremstilling på dette perspektivet, vil jeg ta en kort reise til Roma. I det Sixtinske kapell er det et veggmaleri av Michelangelo som heter Dommedag. Her får vi hele den kristne forestillingsverden presentert i full mundur. Det er djevl og mennesker som krabber rundt nederst i bildet, som aler seg gjennom en mørk tilværelse og strekker seg oppover. I toppen av bilde er det engler, vi ser frelseren som sitter sentralt i bildet, og disse strekker seg nedover. Ingen av disse figurene eller skikkelsene retter ansiktet utover. De ser mot noe annet i bildet. Selv ikke frelseren ser ut av bildet. Han titter ned til venstre for seg. Det han ser på er den eneste personen i bildet som ser ut. Det er en mann som sitter og holder seg for ett øye. Under han er det djevl og mennesker som prøver å trekke han ned, og over han er det engler og helgener som prøver å trekke han opp, samt frelseren som har rettet blikket mot han.

Det skjer noe når man holder seg for det ene øyet. Da forandres perspektivet. De som ulykkelig mister synet på det ene øyet, forteller at de må lære en del ting på nytt, fordi perspektivet blir helt annerledes når man kun ser med ett øye.

De religiøse forestillingene presenterer et perspektiv på livet som ikke forholder seg til tid og rom. Mannen som ser med ett øye ut av bildet, tolker jeg som deg og meg som ser på bildet. Vi befinner oss i det perspektivet hvor det er en kamp mellom godt og ondt, mellom Gud og djevelen. Det åpner opp for å tolke det både som en indre kamp, og en kamp som pågår i samfunnet. Det er hverken en fremtidig kamp, eller en fortidig



kamp. Det er en kamp som pågår akkurat nå, i alle våre daglige gjøremål. Et endimensjonalt syn på livet går i en rett linje frem mot endetiden. Slik ser jeg ikke virkeligheten, og slik ser ikke kirken virkeligheten.

Fastetiden, som vi nå er inne i, har nettopp kamp som motiv. Det er kamp mot fristelser, kamp mot vår egen tilbøyelighet til å velge det som bryter oss og andre ned, en kamp med oss selv. Vi retter fokuset ut mot våre omgivelser. Det er kamp med Livet, en kamp med Gud. Denne kampen, som både er individuell og kollektiv, beskrives med kraftfulle bilder i de religiøse fortellinger. Livets erfaringer får kraftfulle skildringer som jeg går inn i med mitt liv. Blir det så mindre reelt når jeg ikke omtaler det som konkrete beskrivelser av steder i tid og rom? Nei. Tvert imot. Det er først når det ikke er konkrete skildringer at det blir en reelle beskrivelser av livet.

Jeg ønsker på ingen måte å fjerne helvete fra vårt vokabular. Ofte er det en god beskrivelse på en situasjon, hendelse eller tilstand. På samme måte er himmelsk en god beskrivelse på den stikk motsatte situasjon eller tilstand. Troen er at Gud trekker meg og samfunnet mot den himmelske tilværelse. Selv om jeg nå brukte ordene tro og Gud, så befinner vi oss fremdeles i denne verden, som vi alle lever i. Samtidig ønsker jeg å distansere meg fra en endimensjonal fremstilling av de religiøse fortellinger som plasseres inn i tid og rom. Da blir det kun ubetydelige skildringer uten evne til å bidra med annet enn å skremme.

Dette har vært et forsøk på å gi et bredere perspektiv på de religiøse forestillinger enn det som skildres i norske medier for tiden. Jeg er usikker på om den trenden vi ser kommer til å endre. Hvis det er interesse, kan det fort komme flere slike artikler som dette i fremtidige numre av vårt menighetsblad. ●

Velkommen til Påskefest

Påskens budskap er en fortettet og dramatisk fortelling. Det er en fortelling om hyllest og fest på påsøndag. Om nærvær, fellesskap og spenning på skjærtorsdag, - smerte, lidelse og død på langfredag. Og endelig; forløsning, glede og fest 1. påskedag.

Gjennom århundrer har denne fortellingen vært utgangspunkt for slitesterke, kunstneriske uttrykk. Noe av denne kunstneriske skatten kan vi oppleve i Bergens kirker også denne påsken. Det er derfor med glede og forventning kulturutvalget i Bergen kirkelige fellesråd (BKF) presenterer programmet for Påskefest 2014.

Gjennom Påskefest 2014 ønsker påskefestkomiteen i Bergen kirkelige fellesråd å synliggjøre det meget omfattende og varierte kunstneriske og kirkemusikalske arbeid som skjer i alle våre menigheter. Vi ønsker å løfte frem for et bredest mulig publikum det som faktisk skjer på den kirkelige kulturfront i byen og bydelene. Dette ønsker vi å gjøre både fordi vi tror at kunst og kultur har sin selvsagte egenverdi, men også fordi vi opplever at kunsten ofte virker som døråpner for kirkens påskebudskap.

Vi retter en varm takk til våre kantorer og andre medarbeidere i Den norske kirkes menigheter i Bergen for det omfattende arbeidet som ligger bak hvert enkelt arrangement. Takk også til Bergen kommune for verdifull økonomisk støtte til Påskefest 2014.

Vi ønsker alle en velsignet påske, rik på gode opplevelser i våre kirker!

*Torfinn Wang, leder i BKF's kulturutvalg
Kjell Bertel Nyland, kirkeverge
Medlemmer av BKF's kulturutvalg:
Kjetil Almenning, Per Barsnes, Eirik Fluge og
Kjerstin Wiken*

Bla om for å se en oversikt over hele Påskefest-programmet!



DØRÅPNER: Kunsten virker ofte som døråpner for kirkens påskebudskap.

FOTO: BKF'S KULTURUTVALG

PROGRAM Påskefest 2014

■ Figurteater for barn

Barneforestillingen «Metamorfose – sommerfuglens påskedans» handler om sommerfugllarvene Åmelise og Larveliten. Sommerfuglenes «gjenfødelse» kan brukes som bilde på Jesu oppstandelse. Passer barn 0-3 år. Kapellet, Barnas katedral, Nykirken, 28. april - 2. mai. Dagforestillinger kl. 10 og 11.30.

■ Kunstutstilling

Påskefestutstillingen i Slettebakken kirke åpner etter gudstjenesten påsøndag kl. 11.00. Den er tilgjengelig i forbindelse med gudstjenester og andre arrangementer i kirken fram til pinse. Årets utstiller er Bente Haugland. Mer informasjon: www.bentehaugland.no Se også Slettebakken menighets lokalsider i menighetsbladet: www.slettebakken.menighet.no

■ Bakke spiller Bach

Ruth Bakke spiler stykker av bl.a. Bach og egne komposisjoner. Velkommen til 45 minutters gratis konsert i Storetveit kirke, tirsdag 8. april kl. 12.30.

■ Orgelmeditasjon

Musikk av Charles Tournemire, Bert Matter og Louis Vierne. Mariko Takei, orgel. • St. Markus kirke, lørdag 12. april kl. 12. • Johanneskirken, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 18.

■ Påskefortelling i toner

«Stykket «Credo» av Carsten Dyngeland har pasjonsberetningen som tema. Barbro Husdal, sang, Thomas Nøking, saks, James Lassen og Per Hannevold, fagott, Carsten Dyngeland, klaver. Linda Bårdsen, oppleser. Kollekt.

• Storetveit kirke, lørdag 12. april kl. 19. • Bønes kirke, 13. april (palmesøndag) kl. 21.

■ Musikk for den «stille uke»

Renessanseverket «Tenebrae Responsories» av Thomas Luis de Victoria (1548-1611) møter et fantastisk, nytt korverk med samme tittel av den skotske komponisten James MacMillan (1959-). Marius Neset (saksofon), Bergen Domkor dirigert av Kjetil Almenning. Bill. kr. 250/200. Bergen domkirke, 13. april (palmesøndag) kl. 18.

■ Fra pasjon til påske

Orgelmusikk av Bach, Eftestøl med flere. Ivar Mæland, orgel. Fana kirke, søndag 13. april (palmesøndag) kl. 19.

■ Gripende fortelling

«Marias påske - om å miste sin beste venn». Fortelling/sang ved Hilde Trætteberg Serkland og pianist/organist Ådne Svalastog. Se også Slettebakken menighets lokalsider i menighetsbladet: www.slettebakken.menighet.no Slettebakken kirke, søndag 13. april (palmesøndag) kl. 19.30.

■ Orgelkonsert

Orgelresitasjoner ved Asbjørn Myksvoll. Johanneskirken, tirsdag 15. april kl. 12.

■ Folketoner og improvisasjoner.

Chris André Lund, sang, Øivind Stømer (saksofoner), Ben Nordby (perkussjon/ sag) og Ruth Bakke (orgel/keyboards). Kom og hør hvor vakkert en sag kan synge! Bill. kr. 100/60. Storetveit kirke, tirsdag 15. april kl. 20.

■ Unge organister

Orgelkonsert med tre unge, russiske organister. Anastasia Igoshina (født 1999), Inessa Kolesova (født 2000) og Alexander Mikhailov (født 2001). Bergen domkirke, onsdag 16. april kl. 12.

■ Kveldstoner

Barbro Husdal, sang, Carsten Dyngeland, orgel/klaver, Kollekt. Storetv. kirke, ons. 16. april kl. 19.

■ Pasjonskonsert

Sebastian Blum (cello) og Rune J. Klevberg (orgel). Etter konserten blir det gudstjeneste kl. 19.00. Olsvik kirke, torsdag 17. april (skjærtorsdag) kl. 18.00.

■ Musikalsk meditasjon

Musikk for cello og orgel ved Christine Draycott og Jostein Aarvik. Sandvikskirken, torsdag 17. april (skjærtorsdag) kl. 19.00.

■ Sorgen og gleden

Meditativ kveldsstund ved Rikke Wilhelmine Bergflødt-Kvamme, vokal, Øyvind Bergflødt-Kvamme, klaver, og mannskoret STRAM. Søreide kirke, torsdag 17. april (skjærtorsdag) kl. 18.30.

■ Skjærtorsdagsmeditasjon

Barbro Husdal, sang, Carsten Dyngeland, orgel/klaver. Bønes kirke, 17. april (skjærtors.) kl. 19.

■ «Her står moren»

Pergolesi: Stabat Mater. Hilde Veslemøy Hagen, sopran, Åsne Kvamme, mezzosopran, Hilary Foster, fiolin, Julia Dibley, fiolin, Hans Gunnar Hagen, bratsj, Bodil Erdal, cello, Knut Christian Jansson, orgel. Fridalen kirke, fredag 18. april (langfredag) kl. 11.

■ Korsvandring i lydlandskap

Du vil kunne finne ro, og dvele ved Jesu lidelse og død på korset. Korsvandring i kirkerommet til illustrasjoner og tekster. Hans Christian Dalgaard og Eirik Breivik Minde skaper improviserte lydlandskaper. Hver hele time lesning av lidelseshistorien. Korskirken, 18. april (langfredag) kl. 12.-17.

■ Korsvandring i byen

Kirkens bymisjons langfredagsvandring starter i Korskirken og går opp til Døvekirken ved Sejersberget. Underveis er det lesninger fra Jesu lidelseshistorie og refleksjoner over mennesker som lider og føler seg utenfor i vår by i dag. Korskirken, fredag 18. april (langfredag) kl. 16.

■ «Stabat Mater» x 2

Den tradisjonelle langfredagskonserten i Bergen domkirke byr på et vakkert møte mellom to versjoner av den kjente Stabat Mater-teksten. Giovanni Battista Pergolesi og Arvo Pärt. Domkantor Kjetil Almenning har med seg solistene Ranveig Helen Lægreid, Turid Moberg Kirkbride og Tim Lawrence, og et barokkensemble med den bergensbaserte barokkfiolinisten Stefan Lindvall i spissen. Bill. kr. 200/150. Bergen domkirke, 18. april (langfredag) kl. 18.

■ Sangkveld på langfredag

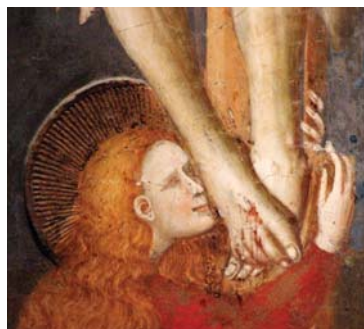
Marianne Juvik Sæbø, vokal, Jon Stubberud, orgel og flygel. Salmer og instrumentalmusikk som bidrar til å utdype budskapet på langfredag. Eidsvåg kirke, 18. april (langfredag) kl. 19.



Sagen skaper vakker musikk i Ben Nordbys hender. FOTO: JAN-EGIL DYVIK



Hilde Veslemøy Hagen synger to steder under Påskefest 2014.



Marias påske - i Slettebakken kirke. MALERIUTSNITT TILSKREVET P. DA RIMIN



Wilhelmine Bergflødt-Kvamme og Øyvind Bergflødt-Kvamme.



PÅSKEFEST FOR ALLE: Mye å glede seg til både for små og store i Påskefest. FOTO: BKFS KULTURUTVALG

Eide, Slettebakken Motettkor, blåsergruppe, Kristen Øgaard, orgel, Olav Øgaard, dirigent. Slettebakken kirke, mandag 21. april (2. påskedag) kl. 19.30. Se egen artikkel om komponisten Egil Hovland på side 14-15.

■ Påskekoncert

Membra solistkvartett, Camilla Bjerke, trompet, Johann Sebastian Blum, cello, Brith Barsnes Bjordal, sang, Rune Johnsen Klevberg, orgel. Bill kr. 100. Olsvik kirke, søndag 27. april kl. 19.00.

■ Innvielse av hammerklaver

Musikk av Bach og Mozart, samt urfremføringer av Chr. Holter og Tomas Block. Collegium Vocale, Bergen. Musikere fra Bergen filharmoniske orkester, Hans Knut Sveen, orgel og Knut Christian Jansson, dirigent og klaver. Innvielse av nytt hammerklaver. Billetter 150/100,-. Fridalen kirke, søndag 27. april kl. 19.

■ Korkonsert i Åsane

Konsert med koret Prima Vista. Solister: Hanne Hansen, Ellen Williams og Cathrine Snipsøy. Hallgeir Øgaard, orgel, Lenamaria Gravdal, dirigent. Musikk av August Söderman, Heinrich Schütz, Trond H. F. Kverno, Flor Peters med flere. Åsane kirke, søndag 27. april kl. 19.00.

■ Jubileumskonsert

100-årsmarkering for Sigmund Skage, med utdeling av Sigmund Skages minnepris. Fana mannskor, Fana kyrkjeor med flere. Fana kirke, søndag 27. april kl. 19. Se egen omtale på Fana menighets lokalsider i «God Helge», www.fanamenighet.no

■ Orgelresitasjon

Musikk av J.S Bach, G. Böhm og F. Martin. Karstein Askeland, orgel. Bergen domkirke, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 15.

■ Undring ved klaveret

«Musikalske refleksjoner i en påskehøytid». Carsten Dyngeland, klaver. Bønes kirke, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 21.00.

■ Påskenaattsmesser

Bergen domkirke og Sandvikskirken, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 23.00.

■ Klassiske perler

Åse Solvi, sopran, Jan Erik Endresen, tenor, Tatiana Melnichenko, alt, Einar Nordtvedt, bass, Ines Maidre, orgel og piano. Utdrag fra Gabriel Faurés «Requiem», Giuseppe Verdis «Requiem», Felix Mendelssohns «Elias» med mer. Bill. kr. 150/100. Storetveit kirke, søndag 20. april (påskedag) kl. 19.00.

■ Påskesangkveld

En vandring gjennom påsketiden i salmesang, musikk og bibeltekster. Sokneprest Sverre Lange-

land, Hilde Veslemøy Hagen, vokal, Tore Pettersen, trompet, Jostein Årvik, orgel. Sandvikskirken, mandag 21. april (2. påskedag) kl. 19.

■ Salmekveld

Påskens budskap i salmer og musikk. Tomine Mikkeline Eide, sang, Tore Hegdal, piano. Årstad kirke, mandag 21. april (2. påskedag) kl. 19.00.

■ Oppstandelsesmesse

Egil Hovlands «Oppstandelsesmesse». Kapellan Lars Petter



Et nytt verk av James MacMillan oppføres i Domkirken 13. april.



Bli med på korsvandring i sentrum langfredag, med start fra Korskirken.



Arbeider av tekstilkunstner Bente Haugland, årets påskefest-utstiller i Slettebakken kirke.



Lørdag 5. april 2014 kl 10.30-14.00
Slettebakken kirke, Vilh. Bjerknes vei 31

Menighetene i Fana prosti inviterer etterlatte til et seminar om sorg. Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet.

Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet.

Program:

- Hva er sorg og hva gjør den med oss?
v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte (sorggrupper, sjelesorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål:

Diakon Kjerstin-Marie Vereide
Tlf.: 55 59 71 15
kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no
Diakon Reidun Laastad Dyvik
Tlf.: 55 30 81 17
reidun.laastad.dyvik@bergen.kirken.no
Diakon Linda Bårdsen
Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448
linda.bardsen@bergen.kirken.no

Velkommen - også om du ikke har fått meldt deg på

Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom -
når fuglen stiger høgt nok -
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

HANS BØRLI



- Fanakirken

Nylig var det velkomstgudstjeneste i Fana kirke for den nye kantoren, Jan Røshol. Han kommer fra en tilsvarende stilling i Åsane, og forlater der en menighet der det kirkemusikalske arbeidet har slått ut i full blomst.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

- Det er i dag mer enn ti korggrupper innenfor Korskolen i Åsane menighet, med et sted mellom to og tre hundre sangere, sier han.

- Du kalles Korskolens far. Hvordan er det å overlate «barna» til seg selv?

- Det viktigste for meg er at ting fortsetter, samtidig som jeg ser at nye krefter kan bidra med fornyelse når jeg forlater menigheten. Det har vært en målsetting å kunne trekke meg ut mens virksomheten fortsetter. Jeg vil ikke være noen «syvende far i huset».

- Hva har vært drivkraften din alle disse årene?

- Først og fremst det at barn og unge skal integreres i kirkens fellesskap og det liturgiske liv. Jeg kjenner stor takknemlighet for alt jeg har fått være med på. Det er en enestående samarbeidsvilje og raushet i Åsane.

Rausheten er ikke like stor fra kirkens bevilgende myndigheter. Fana og Åsane er begge vekstområder, og begge har en underbemanning både på kantorer og prester, ifølge Røshol.

- Sentrumsmenighetene har dobbelt så store ressurser. Dette er en feilfordeling innad i det kirkelige landskap.

Kirkekulturelt senter

Jan Røshol har bakgrunn fra tre menigheter. Han begynte som 19-åring i Borgund menighet i Ålesund, deretter Birkeland i fire år, før han kom til Åsane i 1985. Når 54-åringen nå tilsettes i Fana, regner han med at det blir for resten av hans yrkesaktive liv.

- Hva tar du med deg til Fana?

- Det kan være flere ting. Åsane

har gode erfaringer fra arbeid med barn og unge, både med trosopplæring, drift av åpen barnehage og arbeid blant psykisk utviklingshemmede i Klubb Pluss. Menighetsdeltagelsen i Åsane er også større, og vår satsing på menighetssang har vært enestående. Der er det nok et utviklingspotensial i Fana, som trenger å trekke flere barn, unge og familier inn i menighetens liv.

- Blir dette «Korskolen 2»?

- Nei. Jeg satser nå på Fanasolistene, som er en solistgruppe som så langt har medvirket ved 20 gudstjenester og 15 konserter.

Fanasolistene har allerede ti sangere, og Røshol ønsker å videreutvikle denne gruppen med flere barn og ungdommer.

- Men du vil ikke gjøre samme kraftløftet for korsang som du har gjort i Åsane?

- Jeg får ta en ting om gangen. Kantor Ivar Mæland i Ytrebygda menighet er en fantastisk kollega, og jeg tror jeg kan få til en del i fellesskap med han. Ønsket vårt er å utvikle musikklivet i Fana menighet, slik at den forblir en av Bergens kirkekulturelle sentre.

Dette tror han det er gode muligheter for, ikke minst med tanke på befolkningsveksten i disse områdene. Han vil også invitere til et samarbeidsmøte med kulturlivet, og slik bidra til et bredt musikkliv i bydelen.

Musikalske barn

- Du har tre barn. Er de like ivrige tjenere for musikkens verden?

- Hehe. Ja, alle tre har gått videre på musikkens vei.

Hans eldste sønn går nå på konservatoriet i Kristiansand, med datamaskin som hovedinstrument. Den andre sønnen er kommet inn på Operahøyskolen i Stuttgart, mens datteren sang i gospelkoret Mosaikk på fredsprisutdelingen i Oslo nylig.

Rapping er ikke noe nytt i kirken, det har vi drevet med i to tusen år.

er den fineste vi har

– Alle tre har fått gode impulser, blant annet i Ulset misjonssenters barnehage. Barnehage og skole har hatt en viktig rolle i oppveksten deres, og har nok mye av æren.

– Har Korskolen samarbeidet med skolene?

– Ikke bare Korskolen, men hele Åsane menighet. Vi har i alle år hatt et godt samarbeid med skolene, både med seminarer for lærere og skolekonserter.

– Når du selv skal lytte til musikk, hva hører du på da?

– Det er litt forskjellig. Mye kor og orgelmusikk, selvsagt. Av sangere liker jeg godt Whitney Houston. Jeg har vært på konsert med henne, og setter pris på hennes sanglige avtrykk. Hun var en utrolig god solist.



EN MANNSALDER I ÅSANE: Jan Røshol kan se tilbake på mange gode år i Åsane menighet, etter at han ble ansatt der i 1985. Bildet er tatt i 1989.

FOTO: PRIVAT

Ellers regner Røshol progrockbandet Emerson, Lake and Palmer (ELP) som en tidlig inspirasjon, spesielt albumet «Pictures at an Exhibition», der de rocket opp Mussorgskijs klassiske verk med samme navn.

– Jeg liker slike crossover-eksperimenter, der de tar klassisk musikk og bearbejder den inn i en popsammenheng, sier han, og nevner også band som Wishbone Ash og Procol Harum.

Den aller fineste kirken

Nå ser Røshol frem til å arbeide i Fanakirken, som han ser på som en verdig og flott ramme for alle kirkelige handlinger.

– Den er flittig benyttet, og jeg giftet meg selv der. Åsane har også fine kirkerom, men Fanakirken er den fineste kirken vi har. Du ser en helhet både i kirkerom og plasseringen i naturlandskapet. Min utfordring blir å bringe fornyelse inn i den sammenheng. Åsane nye kirke ligger plassert midt i et aktivt handelssentrum, men Fanakirken ligger mer perifert plassert, noe som gjør det vanskeligere å komme til og fra. Slik kan den bli litt opphøyd, samtidig som den mister noe av den nærheten til menigheten som vi ser i Åsane, poengterer han.

– Så dette er noe du vil jobbe med?

– Jeg vil se på mulighetene i de faktiske forhold. Samtidig vil jeg ikke undergrave den posisjonen den allerede har, men heller bygge videre på de positive



UNDER TVILLINGTÅRNE: Sammen med sangere fra Åsane holdt Røshol konsert på Ellis Island året før terrorangrepet. – Ord blir fattige når jeg tenker på dette i ettertid. FOTO: PRIVAT

tradisjonene. Utviklingspotensialet ligger i å trekke flere barn og unge inn i gudstjenestene og menighetsarbeidet.

Livgivende kirkemusikk

– Hva vil du si at dette gir menigheten?

– Uten barn og unge dør kirken. Man må fornye seg hele tiden. Vi må stadig drive fornyelse, ellers risikerer vi å gå baklengs inn i fremtiden. Dette gjelder også konfirmantarbeidet. I Åsane er konfirmantgudstjenestene viktige begivenheter med høy deltagelse.

– Dette er vel et av kirkens viktigste oppdrag?

– Ja, og i denne sammenheng har arbeidet med sang og musikk alltid vært det som har ført den kirkelige kultus og kultur videre. Derfor er det viktig å satse på kirkemusikk der mål og middel samsvarer; der arbeidet er både integrerende og livgivende.

– Hva med å hente inn moderne uttrykk som hiphop/rap og dans?

– Rapping er ikke noe nytt i kirken, det har vi drevet med i to tusen år, sier han, og viser til at messesang faktisk går tilbake til tempelsang i Det gamle testamentet.

– Kunne du ha invitert rappere til gudstjeneste?

– Det har vi allerede gjort i Åsane, og jeg vil gjerne prøve det i Fana også. Men det er ikke et mål at all tekst skal plasseres i kirkerommet. Mange tekster og musikk er ikke tiltenkt kirkerommet, og det er heller ikke alle artister som ønsker seg inn der. Så vi har den omvendte problemstillingen også, sier kantor Jan Røshol. ●

SAMARBEID: – Kantor Ivar Mæland i Ytrebygda er en fantastisk kollega, og jeg tror jeg kan få til en del i fellesskap med han. Ønsket vårt er å utvikle musikklivet i Fana, slik at menigheten forblir en av Bergens kirkekulturelle sentre, sier Jan Røshol.



HJEMMEBYGGET ORGEL:

– Jeg tror ikke noen andre har laget et system der man kan bruke alle tre belgene i begge driftsformene, sier Jan Egil Vågsholm.



VERKSTED: I orgelverkstedet har Jan Egil Vågsholm tøy, og ikke minst et avsug/ventilasjonsanlegg av

Organ selvby

For Jan Egil Vågsholm er orgelbygging blitt både livsstil og livsverk.

AV HANS JØRGEN MORVIK

Det er noen år siden menighetsbladet var på besøk hos organist og orgelbygger Jan Egil Vågsholm. Da hadde han akkurat hatt et års permisjon fra organiststillingen i Søreide kirke for å starte sitt store orgelbygg-prosjekt. Han ble ikke lenge. Orgelet var langt fra ferdig på et år, og Jan Egil sluttet som fast organist i Søreide.

Siden har han vikariert en del som organist. Men hele tiden har han hatt orgelet han bygger hjemme som hovedfokus. Og det fyller etter hvert opp en god del av det store huset.

– Det går an å demontere uten å ødelegge noe. Alt er satt sammen slik at det går an. Men man må vite hva man gjør, forklarer han.

– Det er et ganske avansert puslespill?

– Ja. Men jeg har dokumentert alt, så det skal være mulig.

– Hvor lang tid går det før alt er ferdig?

– Det er vanskelig å si. Jeg håper jeg blir ferdig!

Egenutviklet verktøy

Menighetsbladet besøkte ham sist i 2007. Jeg var imponert den gang, og blir ikke



egenutviklet verk-
klasse.



ORGELPIPE: Hittil er rundt 150 trepiper produsert. Det går 50 med til hver stemme, så han har på plass tre av totalt 20 stemmer.

ist med gget orgel

mindre imponert nå. I verkstedet er det nok ikke like klinisk reint som på en operasjonsstue, men det er minst like ryddig. Her har han brukt orgelbygg-teknikk for å få det slik han vil ha det.

Og orgelet bygges etter alle kunstens regler – og noen til. Her gjøres alt fra grunnen av. Ingen plastdeler. Bare treverk, skinn og metall. Ingen halvfabrikata. Bare utsøkte detaljer med en ekstrem presisjon. Orgel-«skroget» er ferdig. Belgsystemet likeså. En god del piper er også på plass, så det er mulig å spille på det. Hittil er rundt 150 trepiper produsert. Det går 50 med til hver stemme, så han har på plass tre av totalt 20 stemmer.

Støper orgelpiper selv

– Jeg skal ha 200 trepiper til. Det dekker syv av stemmene, sier han.

I tillegg kommer 13 stemmer med totalt 450 metallpiper.

– **Og de skal du også lage selv?**

– Ja, jeg håper å komme i gang med det til sommeren.

– **Hvordan gjøres det?**

– Fra grunnen det også. Man smelter bly med litt tinn i, og lager plater av dette, som så loddess sammen til rørformede piper.

– **Det høres vanskelig ut!**

– Muligens, men det går mye raskere

enn å lage trepiper. Det er ikke så mange deler å ta hensyn til.

Inspirert av tysk orgel

– **Hvor henter du inspirasjon og kunnskap fra?**

– Det finnes faktisk en god del bøker om orgelbygg. Dessuten er det mye nyttig å lære på internett.

Han viser til at det blant annet finnes Youtube-videoer som viser prosessen med å lage metallpiper. Hovedinspirasjonskilden hans er Compenius-orgelet i slottskirken i Hillerød, men han har også hentet ideer fra Frankrike og Nederland.

– Det meste jeg gjør har jeg lært annetsteds, sier han.

– **Men du har også funnet på noe selv?**

– Orgelet kan spilles både med manuell og elektrisk belgdrift. Det er for så vidt ingen nyhet. Men jeg tror ikke noen andre har laget et system der man kan bruke alle tre belgene i begge driftsformene.

Jeg tviler ikke på at han har sine ord i behold. Jan Egil har prøvd mye underveis, og vet også at mye gjenstår. Når alt lages fra grunnen av, så må det bli slik.

– **Men, Jan Egil, de 20 saueskinnene som belgene er laget av; du har ikke slakket saue selv også?**

– Nei, så langt har jeg ikke gått. Skinnene er nok levert ferdig tilberedt. Et sted må grensen gå! ●



Bøker, film og musikk – rett hjem

9.000 barn får pakker med bibelfortellinger, kveldsbønner og filmer i postkassen tre ganger i året.

AV TURID K. VEVATNE

Den viktigste trosopplæringen, de beste samtalene og den ærligste undringen skjer i hjemmet. Midt mellom middagsrester, legoklosser og sofaputer.

– Hver gang pakken fra Tripp Trapp kommer, så er produktene med på å skape rom for tro, håp og undring hjemme hos oss, sier Karen Kilane (bildet), trosopplærer i Den norske kirke og mamma til to små jenter.

– Jeg og barna mine er spesielt glad i Kirkerottene og Bo og Nora, som vi har blitt kjent med gjennom klubben.

Dåpsklubben Tripp Trapp er et tilbud for foreldre, besteforeldre, faddere og andre voksne som ønsker at barn de er glad i skal få opplæring i kristen tro. Klubben tilbyr tre pakker i året. Disse er varierte og inneholder bøker, CD-er, DVD-er og andre produkter som passer for barnets alder og utviklingsnivå.

– Jeg og barna mine er spesielt glad i Kirkerottene og Bo og Nora, som vi har blitt kjent med gjennom klubben, sier Karen.

– Vi har ledd og grått, pratet om det skumle og det gode sammen med disse gode figurene, sier hun.

Daglig leder Cecilie Holdø sier at produktene i klubben, sammen med samtaler og ritualer som lystenning, aftenbønner og lignende vil kunne styrke fellesskapet i familien, og dessuten gi troen en plass i barnets hverdag.

– Å hjelpe barn til å leve livet og finne meningen med det – det er teologi på sitt beste, sier hun. ●

Mer informasjon: www.tripptrapp-klubben.no

Fasteaksjonen 2014:

Gi håp til syriske flyktninger

– Altfor mange har sett sine egne søsken og foreldre bli drept. Men hvis jeg kan bidra til at de i det minste øyner et håp om en bedre fremtid, har jeg verdens mest meningsfulle jobb, sier Wejdan Jarrah (32), som gir psykososial støtte til syriske flyktninger.

TEKST OG FOTO: KIRKENS NØDHJELP

Zataari i Jordan er i dag verdens nest største flyktningleir, med over 200.000 mennesker som har flyktet fra borgerkrigen i Syria. Altfor mange – både barn og voksne – har opplevd bomberegner eller sett familie, venner og naboer bli drept. Som en konsekvens sliter mange med traumer og søvnløshet.

Psykisk nødhjelp

– Innen mitt fagfelt kaller vi arbeidet vi utfører for psykososial førstehjelp. Det er akkurat hva det er. Mange har behov for nødhjelp også psykisk, sier Wejdan Jarrah (32).

Hun har mester i psykososialt arbeid og jobber i flyktningleiren Zataari i Jordan for å gi håp til syriske flyktninger i en desperat situasjon. Selv om Jarrah har den rette utdanningen og erfaringen, er det tøft. Mange av menneskene hun møter, har opplevd ufattelige traumer.

– Det er klart det går inn på meg. Jeg møter så mange skjebner at jeg ofte må bearbejde egne tanker etter lange arbeidsdager for å være rustet til en ny dag i leiren, sier hun.

Umenneskelige lidelser

Firebarnsmoren Dimah, som har søkt tilflukt i Zataari, forteller om flere dagers sammenhengende bombing av landsbyen de bodde i. Om rene massakrer på sivilbefolkningen, om 196 drepte den dagen de flyktet.

– Sønnen min på fire år gråter og skjelper hver gang han hører et fly, forteller hun. I leiren får familien hjelp av Kirkens Nødhjelp og våre partnere. Dimah forteller om et tidligere liv med gårdsdrift, om to døtre som elsket svømming og hesteridning. Som drømte om studier og solide jobber. I dag er de flyktninger i et ørkenområde der den ubarmhjertige solen gjør teltet stekende hett.

– Dette er ikke mye til liv, men vi er i det minste i sikkerhet fra de grusomme krigs-



handlingene, og vi er svært glade for hjelpen vi får, sier Dimah.

Kirkens Nødhjelps innsats

Kirkens Nødhjelp gir nødhjelp til syriske flyktninger både inne i Syria og i naboland-

Benyam fikk rent vann

Benyam er seks år gammel. Han bor sammen med mamma, pappa og fire søsken i en landsby i Etiopia. Huset deres er helt rundt og har stråtak. Det er ikke så stort, så alle søsknene sover på matter på jordgulvet i stua. På kjøkkenet bor det to kuer, og da gjør det kanskje ikke så mye at de ikke har kjøleskap?

TEKST OG FOTO: KIRKENS NØDHJELP

Pappa Birhanu er veldig flink til å fikse ting som er ødelagt. Det er nok derfor landsbyen har gitt ham ansvaret for å sørge for å holde vannpumpa i stand. Benyam er ofte med pappa til brønnen for å sjekke at pumpa fungerer som den skal. Det er best at han følger godt med, for det kan jo hende at han får ta over som mekaniker når han blir stor?

Selv om Benyam bare er seks år gammel, husker han godt dagen for litt over et år siden. Da kom det en gruppe arbeidsskarer til landsbyen. De hadde med seg en kjempesnor maskin som brakte fælt og boret et dypt hull i bakken. Seksti meter under jorden støtte boret på en kilde. Det rene, friske, kalde vannet sprutet opp fra borehullet, og alle som sto og så på klappet og jublet.

Brønnen har forandret livet til Benyam og alle de andre i landsbyen, men kanskje

aller mest for alle mammaene og jentene. Før måtte storesøster Tigist stå opp før solen og gå to timer til en bekk for å finne vann. Der fylte hun to store plastkanner som hun måtte bære hele veien tilbake. Ofte var ikke vannet helt rent, og Benyam husker at han stadig hadde vondt i magen og fikk feber. I den nye brønnen er vannet helt rent, og det er mer enn nok vann til at alle i landsbyen kan drikke seg utørste og vaske seg rene så ofte de vil. ●

HVERDAGSHELT: Wejdan Jarrah i arbeid i flyktningleiren Zataari i Jordan.



dene. Vi trappet opp innsatsen i fjor høst og fortsetter arbeidet med stor styrke i år. Vi jobber primært med å sikre tilgang til rent vann og hygieniske sanitærforhold. Men også mat, pledd, madrasser og telt er viktige leveranser. Gjennom ACT Alliance og våre partnerorganisasjoner bidrar vi til å gi

psykososial støtte til flyktningene. Hverdagshelter, som Wejdan Jarrah, møter vi i prosjekter over hele verden. Støtten fra norske menigheter gjør at forbildene får mulighet til å skape virkelig og varig forandring. For seg selv, for andre og for hverandre. ●

KILDEVANN: I den nye brønnen er vannet helt rent, og det er mer enn nok vann til at alle i landsbyen kan drikke seg utørste og vaske seg rene så ofte de vil.



FOTO: ERLEND ANGELO/KIRKENS NØDHJELP

KNs fasteaksjon

- 6.-8. april besøker konfirmanter, unge og voksne alle husstander for å samle inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid.
- Gjennom den årlige fasteaksjonen utfordrer Kirkens Nødhjelp oss til å gi penger til beskyttelse og nødhjelp når katastrofen rammer.
- Menighetene landet rundt står for gjennomføringen. Kontakt din nærmeste menighet, hvis du vil bidra ved å gå med bøsse.
- Pengene gir KN nødvendige økonomiske muskler til å handle raskt når katastrofen rammer.
- Du kan støtte aksjonen direkte ved å benytte kontonummer 1594.22.87493, ringe givertelefon 82044088 (200 kroner) eller sende en sms <KN200> til 2090 (200 kr).
- Mer info: www.fasteaksjonen.no

Krigen i Syria

- Krigen begynte med demonstrasjoner mot regimet i 2011.
- Borgerkrigen har skapt en av de største humanitære katastrofene på 70 år.
- 10 millioner syrere er rammet. 2,5 millioner, 1/3 av Syrias befolkning, er på flukt.
- Når en slik katastrofe rammer, jobber Kirkens Nødhjelp for å gi flest mulig en sjanse til å overleve.
- Behovet er stort i lang tid framover, blant annet i flyktningleirene på grensen til Syria og i gjenoppbyggingen på Filippinene.
- I Libanon er nå en av tre mennesker syriske flyktninger. Mange har med seg traumatiske krigsopplevelser og er i en elendig forfatning.
- KN sørger for rent vann, medisinsk hjelp, tak over hodet og beskyttelse, og jobber sammen med partnere som kjenner forholdene godt.
- Mer informasjon: www.syria.unocha.org

Måne og sol, vindar og hav

5. februar i fjor døde den mannen som kollegaen Harald Herresthal i et minneord kalte «den betydeligste fornyeren av liturgisk musikk i nordisk kirkeliv». Aller best likte han seg på hytten i Saltnes, der han kunne tilbringe timer i skogen eller på sjøen.

AV LISE MCKINNON

«Det jeg setter mest pris på utenom musikken, er hytta og vannet, og så å gå i skogen», sa han selv, og fortalte at han ofte var ute og satte flyndregarn, pilket med snøre eller harpet etter makrell. «Det er ikke slik at naturopplevelser inspirerer meg til musikk sånn direkte. Det triller liksom ikke toner ut av granbaret. Men jeg opplever meg veldig i kontakt med naturen, og det gjør godt» fortalte han. Så går også skaperverket og naturopplevelsene hånd i hånd med komposisjonene hans, fra orgelverket «Elementa pro organo» til den populære salmen «Måne og sol».

«Oppdaget» orgelet

Egil Hovland ble født 18. oktober 1924 i Østfold, ett år etter en annen det kom til å storme kraftig rundt i norsk kirkeliv, og som en stund skulle bli en av hans argeste motstandere, nemlig presten Olaf Hillestad.

Begge Egils foreldre var meget musikalske. Faren hadde tenkt å bli yrkesmusiker, men etter en alvorlig sykdom startet han et pøsemakeri i Fredrikstad. Der vokste Egil opp. Selv om gutten var omgitt av sang og musikk hjemme, så ble han en meget motvillig pianoelev da foreldrene ville at han skulle lære å spille.

Det var ikke før han nærmet seg tenårene og hadde fått en annen lærer, at interessen ble vakt, og da skjedde ting fort. Etter at han ble venn med pianoet, «oppdaget» han orgelet og ble elev av Søren Gangfløt. Han bestemte seg for å bli organist, og pendlet gjennom studietiden mellom Fredrikstad og Musikkonservatoriet i Oslo. Arild Sandvold ble hans lærer i orgelspill, mens Per Steenberg hadde han i musikkteori, en mann som fikk stor betydning for Egil. Steenberg var en stor forkjemper for den

nye stilen innen kirkemusikken. All romantikk og føleri skulle bort, inn kom en streng og objektiv musikkform oppkalt etter den italienske 1500-tallskomponisten Palestrina.

Allsidige interesser

Under studiene hadde Hovland fungert som organistvikar i Glemmen kirke i sin hjemby. Som nyutdannet fra Konservatoriet i 1948 søkte og fikk han stillingen som fast organist der. Men det skjedde ikke uten kontrovers. Gangfløt hadde nemlig også søkt stillingen. Som organist i denne kirken ble Hovland værende til han gikk av og ble pensjonist.

Det er umulig på et par sider å gi et fullgodt inntrykk av en så begavet mann og stor personlighet som Egil Hovland. Han hadde en utrolig arbeidskapasitet, og startet sitt eget noteforlag fordi det tok for lang tid å få trykket og distribuert alt han produserte.

Fornyet kirkemusikken

I 1952 var han med på å stifte foreningen Musica Sacra. De arrangerte sommerkurs for organister, og arbeidet for å vekke interessen for rytmisk menighetssang i gudstjenestene. Vi assosierer ham kanskje mest med kirkemusikk, men Hovland har også komponert mye verdslig musikk. Et av hans hovedmål var å arbeide for en fornying av det kirkemusikalske uttrykket, og han hadde en stor nysgjerrighet og åpenhet for nye strømninger innen den «klassiske» musikken. På den ene siden var han sterkt opptatt av gregoriansk sang, men han var like ivrig etter å sette seg inn i tolvtoneteknikk, elektronisk musikk eller det som i øyeblikket var aktuelt. Da bar det ut i verden for å lære, og eventuelt prøve ut selv.



BIOGRAFI: De fleste sitatene i artikkelen er hentet fra Geir Harald Johannessens bok «Egil Hovland, Englene danser på tangentene» (Lundeforlag, 1999). Anbefales varmt!

«En musikalsk svamp».

Den gregorianske sangen fikk han servert i levende tradisjon under et klosteropphold. En annen opplevelse var deltakelsen på et av Ny Musikk kurs i Darmstadt hvor «en musikalsk svamp fra Fredrikstad sugde til seg ny og barrikadestormende musikk fra flere verdensdeler». Han reiste til Firenze for å lære om tolvtoneteknikken hos Luigi Dallapiccola, etter å ha hørt noen av hans kor-komposisjoner i radio. I flere uker var han i København hvor Vagn Holmboe var læremesteren, og i USA var det kurs hos Aaron Copland. I 1964 ble hans til da mest moderne opus, tolvtoneverket «Varianti per due pianoforti», oppført i Stockholm. Det ble mottatt med stor entusiasme, noe Hovland ble litt overrasket over.

Musikk eller ulyd - og ballett!

En helt annerledes mottakelse fikk «Elementa pro organo» (op. 52), som ble urfremført i Trefoldighetskirken. Den siste satsen foregår i universet. «Da bruker jeg aftenhymnen; 'O Kristus du som lyset er' som et slags morsetegn som forplantet seg ut i atmosfæren. Kristus som lyset, det eneste håpet i tilværelsen, han som til slutt tar hele kosmos i besittelse» fortalte han selv. En av anmelderne mente at interessen tapte seg når



MAKRELLFISKERE: Egil Hovland og sønnen, Tore Hovland, på fisketur. – Jeg tror dette var pappas siste fisketur, sier Tore Hovland.

FOTO: PRIVAT

man ikke kunne være sikker på om det man hørte var «musikk eller bare ulyd på grunn av teknisk feil i orgelet». Mens det stormet som verst, opplevde han suksess i utlandet. Hjemme ventet nye utfordringer og mer bråk.

I 1967 ble Hovland bedt om å lage musikk til en eksperimentgudstjeneste. «Missa Vigilante» ble en gudstjeneste med ballett-innslag, og fant første gang sted i Torshov kirke 14. oktober 1967. Da brakket det løs i pressen: rasende innlegg – ikke minst fra dem som ikke hadde vært til stede – flommet inn. Dans i kirken, og det av to unge damer i stram trikot! Dessuten ble nattverden forrettet på en uvant og ny måte ved at menigheten vandret frem og fikk elementene av liturgene som sto stille ved alterringen. Ille det også, men dansen var verst. To år senere ble messen oppført i Stockholm uten noen negative reaksjoner.

To kampaner

Bråk hadde det vært gjennom hele 60-tallet, og Egil Hovland var stadig på barrikadene i forbindelse med diskusjoner om

musikkbruk i kirkene. Så møtte han en annen kamphane; presten Olaf Hillestad. Han hadde vært i England og studert kirkelivet der. Blant de nye musikkformer de benyttet, var jazz. «*Det er jo på en måte vanntette skott mellom seriøs musikk og mer popmusikk. Jeg forstår meg ingenting på pop. Som kirkemusiker på den tiden gjaldt det å holde sin sti ren*», sier Hovland om denne tiden.

Hyllet Hillestad

Bladet Norsk Kirkemusikk tok opp kampen mot popmusikken i flere ledere. I 1967 konkluderte en av dem slik: «*Mennesker som står mer eller mindre i periferien av kirkens liv bør ikke få være med å bestemme de kristnes gudstjenesteform*». Men Hovland med det åpne sinn og vilje til å tenke nytt, sa: «*Du kan ikke stenge kirkedøra fordi du ikke liker en stilart. Olaf (Hillestad) var medvirkende til å åpne øynene mine. Jeg fikk et romsligere syn*». I 1965 utfordret Hillestad Hovland til å komponere melodier til tre av hans salmer, noe han gjorde, og de er allerede blitt en viktig del av vår salmeskatt. De

to fortsatte samarbeidet, blant annet med «Allehelgensmesse», som kom i 1970.

Urokkelig i troen

Gjennom hele sin barndom og ungdom hadde Egil nær kontakt med bedehusmiljøet. Men reagerte på den rådende praksisen med å kunne vise til en bestemt dato man var blitt «frelst». «*Du ble frelst ved tro, uten noen gjerninger. Så jeg har alltid stått i min kristne tro. Jeg har ikke hatt noe avbrekk og har aldri vært anfektet, heller, av det at jeg ikke hadde noen dato å vise til. Snarere tvert imot*», sier han et sted. Men om troen var urokkelig, kunne Hovland bli oppgitt over prester som han mente ikke brukte Bibelen som rettesnor. Han sympatiserte med Ludvig Nessa og Børre Knudsen i abortsaken, og var imot kvinnelige prester, men han samarbeidet med dem, for på det punktet var han ikke «militant». ●

Dette er første del av en todelt artikkel om Egil Hovland. Vi vil rette en spesiell takk til Tore Hovland for utlån av privat foto.

Den aller største gaven

Gjertrud Bergseth og familien hennes har vært gode støttespillere for kirken og bedehuset i rundt regnet 100 år.

TEKST OG FOTO: ØYSTEIN PETTERSEN

Gjertrud har levd et langt liv i Nordås-Skjold-området, og gjort en virkelig stor innsats for bedehuset på Nesttun, Skjold kirke i gymsalen på skolen, og de siste årene i kirken som ble oppfylld av en drøm for henne.

Skomakeren forlot sin lest

Hun bor nå i Elgveien, med utsikt mot Apeltunveien og Smøråsen, og kan fortelle fra den tiden da alle kjente alle her, og hun husker dem alle sammen; hvem, hvor og hva de drev med.

Hun er født i 1921 og bodde første del av livet på Nordås. Bestefaren «Knuta-Johannes» var opprinnelig skomaker fra Mjelde på Osterøy, men fikk grei beskjed av sin lege om å bryte ordtaket «skomaker bli ved din lest» og kjøpe seg en gård hvis han ville leve særlig lenger.

Dermed kjøpte han gården der Gjertrud ble født – på den tiden den største på Nordås, der de «fire store» var «Knuta-Johannesen», «Isakane», «Nilsa-Johannesen» og «Karlsane».

Møte med Grieg

Iristunet (ved Kilden senter) er det eldste, fra 1600-tallet, og det eneste som fortsatt står.

– Det var veldig kjekt å vokse opp der. Vi kunne gå fra gård til gård og kjøpe melk, fløte og grønnsaker, forteller hun.

En gang en venninne av bestemoren var på vei til «stølen» for å melke, traff de på en liten og grå mann i Nordåsmarken. «Hva gjør du her, gamle mann? Du ser ikke så bra ut», spurte venninnen. «Jeg sitter her og hører på bekken og skriver noter», svarte han. Det var Edvard Grieg, som stundom rodde over vannet til Skjoldabukten for å finne roen.

Ble kjolesyerske

Midtun skole var ny i 1926, og Gjertrud begynte der i '28. Hun minnes at hun hadde en lærer, Ingrid Åsen, som var så flink til å lære dem søm og matlaging. Seinere dro Gjertrud til byen og lærte tilskjæring av tøy, og en tante lånte henne penger til en syma-

skin. Etter hvert ble hun utdannet drakt- og kjolesyerske. I 13-årsalderen måtte hun jevnlig reise til torget i byen for å selge grønnsaker. Da var det opp i tre-tiden, så ble hun sammen med andre torgfarere hentet av Trygve Sandal som hadde en gammel bil. Vel fremme var det ut på Torgstikkeren og leie bord til 25 øre, og ved femtiden kom byens kjøpmenn og handlet inn for dagen.

– Vi måtte tjene så mye at vi hadde til salt og hvetemel, forteller hun.

Myr ble grønnskage

På begynnelsen av 50-tallet flyttet familien til Skjold. Faren gikk da til David Skjold, som var eier av den den gang store Skjold gård (og for øvrig bodde i det hvite våningshuset ved kirken til 1965, noe som ble omtalt i bladet for en stund siden). Han kjøpte en parsell på 20 mål, i området nåværende Elgveien og ned til «myren» (Smøråshagen i dag). Denne myren var vannfylt og ofte oversvømt, og skulle planene om grønnskage kunne realiseres måtte det drastiske tiltak til. Han fikk hjelp av bøndene på Nøttveit til å senke «Igle-reen» (Iglatjønn) en meter, ved å sprengte ut utløpet.

Kirke og kristenliv

Bedehuset ved Midtun skole ble bygget i 1903, og der begynte Gjertruds far, Anton, som søndagsskolelærer i 1918. Dette fortsatte han med i 40 år, til han var over 70. Gjertrud gikk på farens søndagsskole fra hun var 4 til 8 år.

– Tyskerne for så stygt frem i bedehuset, og gulvet ble helt ødelagt, forteller hun.

Da krigen var slutt var bygningen derfor i svært dårlig stand. En tid seinere kom Eigil Lehmann (kapellan i Birkeland prestegjeld fra 1958 og sokneprest i Nordås fra 1971) til Anton og sa at «nå hadde han fått leie lokaler til søndagsskole på Skjold, hos Vatnøy i Sætervegen 15, så nå får du se til å starte opp».

Gudstjeneste i gymsalen

Da Skjold skole ble åpnet i 1958, ble det snart bedre tider for kirken, mens søndagsskolen startet opp i fire klasserom.



Menighetsbladet vil presentere og gjøre litt stas på noen av de mange flotte frivillige medarbeiderne i menighetene. Tidligere har vi møtt en ildsjel i Fana, nå er stafettpippen i Skjold. Deretter går den videre til Storetveit, Søreide, Slettebakken, Bønes og Birkeland.

– Det var 200 barn som gikk på søndagsskolen, forteller Gjertrud.

Etter hvert fikk kirken anledning til å holde gudstjenester i gymsalen. Det var Eigil Lehmann som fikk til dette, og også han som forrettet de første årene, han bodde noen år i Skjoldlia. Svært mange var opp gjennom årene engasjert i å sette ut og rydde på plass stoler ved hver høymesse, Gjertruds mann Arne var med på dette i 20 år.

Planla kirke på Nordåstoppen

Gjertrud var søndagsskolelærer i 20 år, og husker hun brukte flanellograf i undervisningen, en slik har vel i hvert fall alle leserne med noen år på baken minner om. Lærer for de eldste barna var Kolden, han var flink å fortelle, og hadde sin egen stil – for eksempel ville han ikke bruke bilder i undervisningen, for det hadde de ikke på Jesu tid. Lengselen etter et eget kirkebygg vokste i denne tiden. Gjertrud var i mange år med i kirkelaget, som arbeidet med å få kirke til Skjold, og en tid satt hun også i menighetsrådet. I førstningen var planen å legge kirken på Nordåstoppen, men flertallet i kirkelaget mente det ville bli problematisk for mange å komme seg dit. «Gå til David Skjold og spør om å få en tomt av ham», ble det foreslått. Og slik ble det jo.

Gleder seg til formiddagstreffet

Presteboligen ble aktivt brukt i tiden frem til kirken stod ferdig. Kirkekoret øvde der, og det var bønnemøter, kvinneforum og



ILDSJEL FRA SKJOLD: Gjertrud Bergseth har vært en trofast kirkegjenger, og vært en av de største bidragsyterne til kirkens aktiviteter, både ved å gi av seg selv og ved alle de fysiske gavene hun har bidratt med.

speidere. Storstuen ble kalt for Davidssalen, til ære for David Skjold. Da kirken kom, ble huset prestebolig som det var ment å være. Gjertrud og mannen Arne var flittige kirkegjengere, med gudstjeneste om formiddagen og bedehuset om kvelden. Fortsett i en alder av 92 år går Gjertrud på formiddagstreffet.

– Alle gleder seg til neste treff, sier hun
– Mange har ikke vært vant til å gå i kirken, men nå kommer de; de liker seg så godt her.

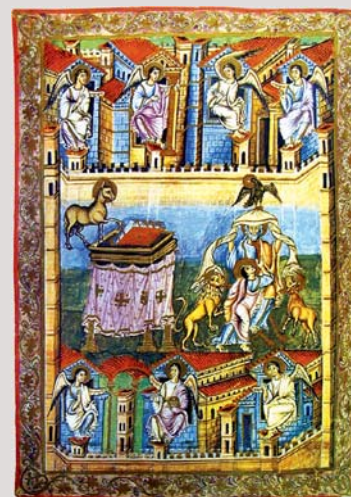
Amputerte beina

Gjertrud går også fortsatt i kvinneforening på bedehuset, det har hun gjort i 40 år, bortsett fra ett år da Arne var syk. Her må det skytes inn at han måtte amputere begge beina. Dette hindret ham ikke å gå sin daglige tur rundt Hjortevegen, det var ikke snakk om å kaste inn årene bare på grunn av noen manglende føtter! Arne var baker, 40 år hos Martens, noe som kirken har hatt stor glede

av. Han og Gjertrud bakte alltid boller, grovbrød og julebrød til salgsdisken på julemessen, og disse gikk unna som, vel, varmt hvetebrød. En gang bakte han flere sekker med grovbrød som han solgte til inntekt for Kirkens nødhjelp. Datteren Kari forteller at folk fortsatt sier at de grovbrødene glemmer de aldri.

«Enerett» på dukkeutstyr

Alle som har vært borti julemessen kjenner Gjertrud som en av de flittigste bidragsyterne – i alle år messen har vært arrangert har hun sydd og strikket, klær og sengetøy til dukken på hovedutlodningen har hun hatt «enerett» på hele tiden. Akkurat nå strikker hun på en fanatrøye til basar. I et langt liv har hun vært en trofast kirkegjenger, deltatt aktivt i kristent menighetsliv ellers, og vært en av de største bidragsyterne til kirkens aktiviteter, både ved å gi av seg selv og ved alle de fysiske gavene hun har bidratt med. Hun er en ekte ildsjel. ●



JOHANNES ÅPENBARING: Illustrasjon fra en italiensk håndskrevet bibel fra 800-tallet.

Vårens siste bibeltime

I bibeltimene i Birkeland menighetshus blir de forskjellige delene av Bibelen gjennomgått, og innholdet er gjerne knyttet til aktuelle tema. Etter innledningen er det enkel servering og samtale om temaet.

–Vi er glade for fram møte også fra andre menigheter, sier sogneprest Ivar Braut, og forteller at temaet denne våren har vært Johannes åpenbaring.

Selv åpnet han forelesningsserien med å snakke om oversikt, helhet og bruk av symboler i Johannes åpenbaring. Deretter fikk de besøk av førsteamanuensis ved NLA Gunnar Johnstad, som snakket om De sju sendebrevene (kapittel 2 og 3), og kapellan i Skjold menighet Bjørn Moe, som snakket om De sju seglene (kapittel 6 og 7).

I vårens siste bibeltime, som holdes i Birkeland menighetshus (Øvsttunveien 29), tirsdag 29. april kl. 19.30, vil biskop emeritus Ole D. Hagesæther holde foredrag om Håpet (kapittel 21 og 22). Velkommen til alle som ønsker å bli mer kjent med bibelen!

Ta gjerne kontakt: 55 36 22 80 - birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Mobbing - ikkje hos oss?

Dei fleste av oss kjenner vel ein eller annan som har opplevd mobbing, eller vi har vore utsett for det sjølv – på skulen eller på jobb. Men kva med kristne fellesskap? Finst det mobbing mellom oss?

AV UNNDIS BERGÅS, PSYKOLOG

Dan Olweus, som har arbeidd med denne problematikken i årevis, definerer mobbing slik: *«En person er mobbet eller plaget når han eller hun, gjentatte ganger og over en viss tid, blir utsatt for negative handlinger fra en eller flere andre personer».*

Kva er mobbing?

At dei negative handlingane må føregå over ei viss tid og vera av ein viss alvorgrad er og eit kjenneteikn. Her er personar ulike. Det ein person ikkje tar så tungt, kan for ein annan opplevast som alvorleg. Mobbing kan vera verbal eller fysisk, eller den kan gå ut på at ein person blir ute-stengt. Det kan gå på at det blir spreidd rykte om personen, at han eller ho blir utsett for overdriven erting eller fleiping, eller at personen sine meiningar og vurderingar blir neglisjert. Også i kristne fellesskap må vi ta dette problemet på alvor. Ein historie illustrerer kva eg meiner: I ei kyrkje hadde ein paraply forsvunne i samband med ei gudsteneste. Ein person uttrykte forbausning over at noko slikt skjedde i ei kyrkje. Ein annan svarte: Det er vel ikkje så overraskande; kyrkja er jo for syndarar.

Mennesket, godt og vondt

I dei felles retningslinjene som fleire kristne organisasjonar har laga med tanke på seksuelle krenkingar, står det mellom anna: *«Et kristent menneske, som ved dåpen og troen er gjenfødt til et nytt liv og har fått del i den nye natur, har fortsatt lysten til det onde i sitt hjerte.»* Martin Luther beskriver denne realiteten med uttrykket «samtidig rettferdig og synder». Denne dobbelthe-



TA ANSVAR: Mobbing gror best i skjul; den misser noko av krafta når det blir tatt fram i lyset. Derfor er det viktig at vi tar opp dette temaet. ILLUSTRASJONSFOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

ten gir seg utslag i tanker, ord og gjerninger. Vi kalles derfor som kristne til å leve i åpenhet og oppgjør med våre liv, både overfor Gud og mennesker. Til hjelp har vi fått Guds ord, nattverden, skriftemålet og det kristne fellesskapet.

Vårt ansvar

Det finst personar som har det som eit handlingsmønster at dei mobbar nokon dei av ein eller annan grunn har valt seg ut, anten med stikkande eller nedlatande kommentarar, med stadig å ignorera den andre sine forslag eller argument, eller ved over tid å spreia negative rykte om dei. Oppdagar vi slike mønster, har vi eit ansvar. Dersom det gjeld ein person som driv med alvorleg mobbing over tid, bør vi ikkje gå inn i saka åleine. I slike tilfelle er det stor sjanse for at vi vil møte motstand og gjerne manipulerande åtferd. Derfor bør fleire personar vera saman om arbeidet.

Konfronter mobbaren

Viss det er mindre alvorlege og meir sporadiske mobbeepisodar vi blir vitne til, kan det henda mobbaren er open for å ta imot konstruktiv konfrontasjon. Uansett er det viktig å førebu seg i samsvar med dei verdiane vi står for som kristne. Det betyr ikkje at vi skal vera unngåande eller vage, men at vi skal vera tydelege på ein respektfull måte. Aller mest utfordrande er det kanskje å vera realistisk på at også eg ber i meg potensiale for å mobba andre. Derfor treng eg at andre gir meg tilbakemeldingar. Dette synet på meg sjølv hjelper meg dessutan til å møte mobbarar med respekt

og empati. Vi er begge gudskapte og syndige menneske.

Undervisning

Det er viktig med undervisning om mobbing, særleg for dei som er med i barne- og ungdomsarbeid. Å motarbeida mobbing er i tråd med bibelsk etikk og kan godt samanhaldast med trusopplæringa. Born og unge er i ulike utviklingsfaser som gjer at dei lett kan bli både mobbarar og mobbeoffer. Dei kan vera usikre på seg sjølve, og gruppetilhøyrse er viktig, og dermed kan ein bli dradd med i mobbing mot ein som til dømes blir sett på som annleis eller som ein konkurrent. Å setja fokus på dette temaet, betyr ikkje at vi skal sjå mobbing over alt eller gå med ein konstant frykt for å mobba nokon.

Vi treng kvarandre!

Vi kan alle koma til å seia noko sårande eller oppføra oss slik at ein annan person i fellesskapet føler seg utestengt. Det betyr ikkje nødvendigvis at vi har drive med mobbing. Men når vi snakkar om temaet, forklarar det og reflekterer over det, så blir vi meir i stand til å oppdaga kva tid oppførselen blir uakseptabel. Dessutan kan det gjera oss meir audmjuke og klare over at vi treng kvarandre. Vi treng tilbakemeldingar frå kvarandre. Det kan for eksempel handla om å seia frå når vi meiner at ein annan har oppført seg på ein uakseptabel måte mot oss. Eller å sjekka korleis ein annan person opplevde det dersom vi synest at nokon oppførte seg nedlatande overfor han eller ho. I slike fellesskap får mobbing mindre grobott. ●

Livspusten

Gud bles livspust inn i mannen sin nase, så han skulle bli ein levande skapning (1. Mos 2.7). Eit dødt menneske pustar ikkje. Vi kjenner replikkane når noko livstruande har hendt: «Er det livsteikn å spore?» «Ja, han pustar!» Og der det er pust er det håp!



AV PROST PER BARSNES

Akkurat som lekamen har eit livgjevande andedrag, så har den kristne kyrkjelyd det. Livspusten blir brukt som bilete på Den Heilage Ande. Både livspusten og Den Heilage Ande har det til felles at dei er usynlege. Men virkninga er synleg!

Trua på Jesus Kristus lever i kraft av Den Heilage Ande, både i det enkelte praktiserande kristenmenneske og i fellesskapen av kristne menn og kvinner i kyrkjelyden. Kyrkjelyden blir ofte samanlikna med ein lekam, og medlemene med le-

mene på lekamen. Liksom ein sunn og sterk livspust er viktig for heile kroppens vitalitet, slik er Den Heilage Ande alfa og omega for eit engasjert, tenestevillig og kjærleiksfullt trusliv.

Det hender at menneske får pustevanskar. Det skjer til dømes når hjarta sviktar. Hjartesvikt fører til vatn på lungene, som igjen gir pustevanskar, og dødsfaren er stor. Andeleg hjartesvikt kan kvele truslivet. Difor er diagnosen «andelege pustevanskar» også grunn til å ta på alvor. Det er symptom på at våre andelege hjarteslag ikkje slår i takt med Guds.

Den Heilage Ande har som oppgåve å hjelpe oss med vår andelege livspust. Hjarta er i Bibelen biletet på det sentrum som Guds kjærleik spring ut frå. Og Guds kjærleik vil at alle menneske skal lære sanninga å kjenne, bli frelste, og få del i det evige livet. Difor seier Jesus med tanke på talsmannen, Den Heilage Ande: «Eg vil ikkje la dykk vere att som foreldrelause born, eg kjem til dykk. Om ei lita stund ser ikkje verda meg lenger. Men de ser meg, for eg lever, og de skal leva. Den

dagen skal alle skjønna at eg er i Far min, og at de er i meg og eg i dykk».

Det andelege surstoff vi har fått å puste i er Bibelordet, dåpen, nattverden og det kristne fellesskap i vidaste forstand. Når det blir tydeleg at Jesus er i oss og vi i han, har Guds målretta vilje fått gjennomslag i våre liv. For når Gud ved tidene sin morgon bles livspust inn i mennesket sin nase, så det skulle bli ein levande skapning, var det snakk om heile mennesket med and, sjel og lekam.

Den sentrale trusstyrkande kjelde er gudstenesta. Der blir påskedramaet levande og nært! Jesu soningsdød og seier over døden, opnar nådevegen som fører tilbake til det barnekåret hos Gud, som vi miste ved Adams fall. Vi kan puste fritt! Når du er til stades i gudstenesta og vi møtest, får eg lyst til å syngje: «Jeg blir så glad når jeg ser deg. Jeg blir så glad, så glad, så glad når jeg ser deg!» Vel møtt! ●



MINIKONSERT 25 år MINIKONSERT

Sola Fide fyller 25 år og i den anledning ønsker vi å invitere DEG til en gratis minikonsert på øvelsen siste torsdag i måneden i Søreide kirke.

På hver konsert trekker vi ut 2 vinnere av billetter til vår Jubileumskonsert 7. september 2014 i Søreide kirke.



DATOER FOR MINIKONSERTER
KL 21.30-22.00 VÅRSEMESTER:
TORSdag 20. FEBRUAR
TORSdag 27. MARS
TORSdag 24. APRIL
TORSdag 12. JUNI



Sommerleir er spennende! Du treffer gamle venner og får nye. Finner på mye moro sammen og opplever sosialt og åndelig fellesskap gjennom ulike samvær og bibeltimer. Vi vet at sommerleirene på Wallemåtunet for mange er et av årets høydepunkter.

Leirstedet vårt ligger i flotte naturomgivelser på Kvamskogen. Det blir lagt opp til tre leirer i sommer:

21.-24.juni: Aktivitetsleir 6.-8 klasse kr. 750,-
24.-27 juni : Tårnagentleir 3.-5 klasse kr. 600,-
27-29 juni: Opp/Ned leir 1.-4 klasse kr. 400,-

www.sondagsskolen.no - bergen@sondagsskolen.no



Vil du gjøre en forskjell?

Kirkens SOS trenger flere frivillige medarbeidere i Bergen. Vil du gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling? Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Du får god opplæring og oppfølging underveis. Innføringskurs starter 17. februar 2014. Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin. Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654 Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no • Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 **Kirkens SOS**



Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*



**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og **distriktet**

Solstrands
Begravelsesbyrå as



DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet



DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*



Knut Helge
Polden



Espen
Polden



Tom
Wilson



Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50



Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.



MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70



MENY DOLVIKEN

Man - fre 08 - 22 (09-20)

- Stor ferskvareavdeling
- Rikt assortert frukt og grønt
- Hyggelige ansatte som er med på å gi en god handleopplevelse

Velkommen MENY DOLVIKEN

Dolvikv. 36,
5252 Søreidgrend
Telefon: 55 52 62 00

Abbedissen
begravelsesbyrå as



Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no



DEN BESTE TIDEN
ER DEN DU DELER
MED ANDRE

Din leverandør: Steinsvikveien 2, 5251 Søreidgrend

Bestilling 22 22 55 55 - www.peppes.no

**coop
prix**

LETTVINT OG GARANTERT BILLIG

Søreide
Åpent 07.00 - 23.00
(09.00 - 21.00)

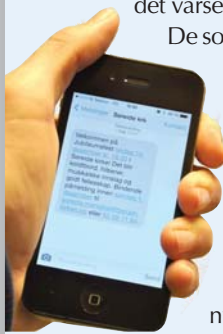
Ikke gå glipp av noe!

Middager, turer, ungdomsmesser, konserter, forestillinger for barn... Det skjer mye i kirken, og det skal noe til å få med seg alt. Få varsel på sms og/eller epost når aktiviteter er på gang, slik at du ikke går glipp av noe.

På nettsiden er det en knapp man kan trykke på for å registrere mobilnummer og/eller e-postadresse. Da kommer det varsel om spesielle ting som skal skje i kirken.

De som registrerer seg risikerer ikke å bli pepret med meldinger. Det er aktiviteter som er åpne for alle og som ikke skjer hele tiden, vi ønsker å informere om her.

For å motta meldinger registrerer man seg på info.soreidekirke.no. På forsiden til www.soreidekirke.no er det også lett å finne frem til registreringsknappen. Vi håper mange vil benytte seg av denne muligheten! ●



RAGNHILD THORSHEIM KRISTING
GRAVFERDSHJELPEN AS
Hagerupsvei 32X, 5093 BERGEN



Hele døgnet
Tlf. 55 27 28 29

Byens Trafikkskole

v/Domkirken

«Vegg i vegg med 5 videregående skoler»

Kontor: 55 31 07 00, kl. 08.30-16.00
Adresse: Kong Oscarsgt. 23, 5017 Bergen
Privat: Rolf Flatholm, 55 99 05 89, 970 78 787

BIL & MC

EL-KJEDEN

elfag

Håvardstun Elektriske as

Ytrebygdsveien 237 5258 BLOMSTERDALEN telefon 55 11 47 50

BÅTER
BÅTUTSTYR



**Bjordal &
Madsen A-S**

C.Sundtsgt. 50 - Tlf. 55 90 10 30
Dolviken - Tlf. 55 98 70 70



Fanatorget Blomster

Vakre blomsterhilsener
leveres i hele Bergen

Aurdalslia 12 - 5253 Sandsli - 55 22 65 10

KIWI mini pris **SØREIDE**

*Totto's
Gullsmie*

Blomsterdalen
Senter
tlf. 55 99 14 24

De åtte dagene som

Det skjedde rundt år 30 etter vår tidsregning. Sannsynligvis var det den viktigste hendelse i menneskehetens historie. Og det kan vi si, uavhengig av hvilket forhold vi har til innholdet i kristendommen. For det som skjedde i Jerusalem, i påsken for ca 1985 år siden forandret historiens løp i hele verden. Hva var det som skjedde?

TEKST OG FOTO: HANS JØRGEN MORVIK
INSTALLASJONEN ER LAGET AV GEIR ENDRE
KRISTOFFERSEN OG CAFE 19-GJENGEN.



god. Men plutselig kommer en kvinne inn og begynner å salve Jesus med en salve eller olje. Duften er karakteristisk, og alle vet at det er en meget kostbar salve som blir brukt. Noen protesterer. Sannsynligvis både på kvinnens nærvær, og på det de oppfatter som sløseri.

Jesus lar henne holde på. «Hun salver meg til min gravferd» sier han. Men ingen ble salvet på den måten før de var død. Tvert imot: Det var konger og øversteprester som ble salvet på den måten.

Det visste både de som protesterte, og



Palmesøndag

Jesus kom som pilegrim til Jerusalem. Det var ikke første gang. Helt fra tidlige barneår hadde han vært med når familien hans dro til Jerusalem for å feire de store høytidene. Han kom heller ikke alene. De var mange i følget. Både fra Galilea, andre deler av Israel og fra byer i hele middelhavsområdet. Fra hele den kjente verden strømmet jøder mot den hellige byen for å feire påske.

Jesus og disiplene hans kom denne gangen fra Jeriko, en drøy og hard dagsmarsj unna. De kom inn over Oljeberget. Da de nærmet seg byen fikk disiplene beskjed om å finne et esel, slik at Jesus kunne ri inn i byen på det. De andre pilegrimene forstod straks meningen med dette. Endelig vedkjente Jesus seg hvem han var! Han var ikke bare en vanlig vismann med overnaturlige evner. Han var Messias. Kongen alle jøder ventet på. Davids sønn og arving.

Jesus og disiplene dro tilbake til Betania etter inntoget i Jerusalem. Det var en liten landsby vel to km fra Oljeberget på veien mot Jordan-dalen. I Betania bodde flere av Jesu venner: Marta, Maria og Lasarus.

Mandag

Jesus og disiplene dro opp igjen til Jerusalem om morgenen, og gikk inn på tempelplassen. Tempelplassen var like mye et torg som en del av helligdommen. Alle jøder kom innom her. Blant annet for å bære frem sine offer. Pilegrimene kommer også med den obligatoriske tempelskatten som skulle betales. Det var mange slags mynter og pengetyper i omløp den gang, men tempelskatten kunne bare betales med godkjent valuta. Derfor hadde pengevekslere sine boder på tempelplassen. Ikke alle jøder kunne bringe

med seg de foreskrevne offerdyr hjemmefra heller. Derfor var det også handelsfolk der som solgte alt det pilegrimene trengte.

Det var de ledende prester i tempelet som håndhevet reglene. Ofte var det også deres slektninger som var handelsfolk og pengevekslere. Pilegrimene ble derfor utnyttet på det groveste, mens pengevekslerne og torghandlerne tjente seg søkkrike.

Da Jesus kom inn på tempelplassen gikk han til angrep på pengevekslerne og handelsfolket og jaget dem ut av plassen. Vi får anta at mange av pilegrimene støttet ham, ellers ville han ikke fått det til. Men Jesus hadde en dobbel hensikt. For det første sa han klart fra om uretten som ble begått. For det andre fikk han faktisk virksomheten i tempelet til å stoppe opp. Den var nemlig avhengig av pengevekslerne og handelsfolkene. Med det ville Jesus si at fra nå av er ikke denne virksomheten nødvendig lengre. Den gamle pakt med daglige offer til Gud i tempelet for å sone folkets synd og skyld, skulle avløses av en ny pakt der Gud gjorde slutt på alle offer ved å ofre seg selv.

Tirsdag

Jesus vendte også denne dagen tilbake til Jerusalem. Mens mandagen var en dag for handling, ble tirsdagen en dag for verbale konfrontasjoner. Hovedsakelig med presteskabet og deres våpenbrødre i det religiøse landskap; Saddukeerne. Men også den andre hovedgruppen av religiøse autoriteter, fariseerne, fikk sine pass påskrevet.

Onsdag

Jesus og disiplene holder seg i Betania denne dagen der en mann som heter Simon steller i stand et festmåltid for Jesus. Stemningen er

Jesus selv. De håpet rett nok på at Jesus var kongen de ventet på. Men salvingen skulle ikke foregå på den måten.

Når Jesus lar det skje, er det for å understreke at han ikke skulle være Messias på den måten folket trodde Messias skulle være. Han skulle ikke være en krigerkonge. Han skulle ikke kaste ut romerne. Han skulle være ganske annerledes. Og han visste hvordan det kom til å gå.

Han visste nok også at Judas Iskariot snek seg ut og gikk opp til Jerusalem. Der tilbød han presteskabet å forråde Jesus.

Skjærtorsdag

Dramatikken dag. Jesus sender først to disipler avgårde til Jerusalem for å lage i stand til påskemåltid. Ved dette skal bare Jesus selv og de tolv disiplene være med.

Det jødiske påskemåltidet feires til minne om at Gud frelste israelfolket fra slaveriet i Egypt. Det holdes vanligvis i hjemmet, og familien, eller storfamilien er samlet. Måltidet har faste ingredienser, både det som spises og drikkes, og det som sies og synges følger et fast forløp. Slik bringes alle som deltar inn i tradisjonen. Man spiser påskelam som

forandret verden

man alltid har gjort, og man hører det samme fortalt i dag – som for flere tusen år siden. Tradisjonen holdes dermed ikke bare levende, men fortid og nåtid smelter sammen. Påskemåltidet Jesus feiret med disiplene var likevel et brudd på tradisjonen. Alle elementene var med, men Jesus snudde opp ned på en del av dem, og ga det hele et nytt innhold. For det første kan det se ut til at de holdt måltidet en dag på forskudd, om fredagen, ved inngang til sabbaten. Men vi vet også at Jesus og disiplene befant seg i essenerens område. Og essenerne holdt seg til en litt annen kalender enn jødene for øvrig. Dette kan forklare hvorfor det skjedde da. Men det viktigste er likevel at det ga mulighet for langfredagens begivenheter – og at Jesus dermed var i ferd med å dø på korset samtidig som påskelammene ble slaktet i tempelet.

Jesus innledet med å vaske disiplenes føtter. Vanligvis blir vann og håndkle satt frem for husfar og vert, slik at han kan vaske sine hender til innledning av måltidet. Med dette markerer han at han er en fri mann, frigjort fra trelldommen i Egypt. Jesus snur opp ned på dette, noe som medfører protester fra disiplene. Men Jesus vil markere at dette mål-

tidet er annerledes. Vel handler det om frihet, men ikke om hans frihet. Han går inn i rollen som slave. Gud selv blir alles trell.

Også måltidet i seg selv blir annerledes. Her bruker Jesus to av elementene; brød og vin, til å innstifte et nytt måltid som vi kaller nattverd. Ikke til minne om utferden av Egypt, men til minne om ham selv, hans lidelse, død og oppstandelse som soning for all synd. Ikke bare for det jødiske folk, men for hele menneskeheten.

Etter måltidet går Jesus og disiplene ut av byen. På vei tilbake til Betania stopper de i

høyden utenfor bymurene. Der spikres han til korset. Jesus er blitt hardt torturert på forhånd, så døden inntreffer ganske raskt. I 3–4 timer henger han på korset. Hans siste ord er «Det er fullbrakt».

Jesus blir gravlagt på uvanlig vis. Ikke i en fellesgrav for fattige i Kedron-dalen. Men i familiegraven til Josef fra Arimatea. Josef var selv medlem av Det høye Råd, og en av byens betydningsfulle menn. Men han hadde tydeligvis ikke vært tilstede under rettsaken. Familiegraven hans var ny, og innrettet på vanlig måte. Den var hogd ut i fjellet, med benker der døde kunne legges, og med en stor rullestein som blokkerte inngangen.

Lørdag

Sabbat i Jerusalem. Hviledag. Jesus «hviler» i graven. Han «stiger ned i dødsriket». En gammel fortelling sier at han drar dit for å hente Adam, alle menneskers stamfar, for å hente ham med seg ut derfra. Disiplene er fremdeles i sjokk. Rådsherrene som fikk Jesus korsfestet er engstelige. De kjente jo til hans påstand om at han skulle stå opp igjen fra de døde og har satt ut vakt ved graven.

Påskedag

Lørdag kveld, når sabbaten er over, kjøper Maria Magdalena, Maria, Jakobs mor og Salome oljer og salver for å balsamere Jesu legeme. Og tidlig neste morgen går de til graven. Men der finner de en grav som allerede er åpen. Det lyser etter hvert ikke bare fra solen, men også fra graven! En engel viser seg og sier «Frykt ikke!» Graven er tom, slik den hadde vært før Jesus ble lagt i den. Bare et linklede ligger igjen. Kvinnene forstår fortsatt ingen ting. De tror det er gartneren de ser, og spør fortvilet hvor han har lagt Jesus. Så oppdager de at det er Jesus selv, og de omfavner hans føtter, og løper deretter til disiplene for å fortelle hva de har sett og hørt.

Disiplene tror dem først ikke. Men Peter og Johannes løper ut for å se. De ser det samme som kvinnene, men møter ikke Jesus. Fortvilet vender de tilbake til Betania. Men samme dag er to av Jesu venner på vei til Emmaus. Mens de går møter de en mann som de etter hvert forstår er Jesus. De løper tilbake til Jerusalem, og finner Peter og de andre disiplene samlet der. Jesus har vist seg for Peter også, og nå vet de at Jesus ikke bare er ute av graven, men at han lever og når som helst kan være midt iblandt dem. ●



Getsemanehagen. Jesus kjemper for siste gang mot det han i alle fall aner kommer til å skje. Disiplene forstår fortsatt lite. De sover i stedet rolig i påvente av det de tror blir en seierrik neste dag.

Judas hadde forlatt måltidet tidligere, og har fulgt etter sammen med deler av øversteprestens vaktstyrke. Nå griper de inn, og Jesus blir tatt til fange.

Langfredag

På palmesøndag ble det ropt «Halleluja», nå ropes det «Korsfest, korsfest!». Det er ikke de samme som roper. Når Jesus etter en summarisk rettsak for et lite utvalg av Det høye Råd føres frem for den romerske prefekt Pilatus, er det ikke pilegrimene som fyller plassen utenfor Herodes-palasset. Det er derimot saducceerne og borgerskapet i Jerusalem. De velstående, de Jesus utfordret ved å drive pengevekslere og handelsfolk ut fra tempelplassen.

Jesus dømmes til døden. Dommen bekreftes av Pilatus, og romerne fullbyrder den. Han piskes og hånes, og må selv bære tverrbjelken til korset gjennom byen langs Via Dolorosa, smertens vei, til Golgata-



Menighetskalender

dopte

- 26.01 Elias Ryngøye Persson
02.02 Adrian Jensen Husabø
09.02 Vegard Ebbesvik Vernøy
16.02 Emilie Haga Dybfest
Eline Haga Dybfest
Håkon Mugaas
Naalsund
23.02 Julie Bølstad Blydt-
Svendsen
Nikolai Breivik
Tuva Færø

døde

- 16.01 Mona Hella Bauge
28.01 Olav Moen
01.02 Borghild A. Målsnes
06.02 Odd Haldar
07.02 Eilif Thomassen
21.02 Sigurd Johan Haugen
21.02 Margit Steinsvik

gudstjenester

Søndag 6. april, 4. søndag i fastetiden

11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd v/Hans Jørgen Morvik. Offer til Kirkens Nødhjelp. Søndagsskole/Søndagsring.
19.00 – KP 14. Stor forestilling med konfirmanter. Offer til Kirkens Nødhjelp.

Søndag 13. april, palmesøndag

11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd v/Hans Jørgen Morvik. Offer: Misjonsalliansen.

Torsdag 17. april, skjærtorsdag

18.30 – Pasjonskonsert v/Rikke Bergflødt-Kvamme, Øyvind Kvamme og mannskorset STRAM. Se omtale inne i bladet.
19.30 – Nattverdsgudstjeneste v/Lars Martin Hol. Offer: Menighetsarbeidet.

Fredag 18. april, langfredag

11.00 – Langfredagsgudstjeneste m. nattverd v/Lars Martin Hol. Offer: Menighetsarbeidet.

Søndag 20. april, påskedag

11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd v/Lars Martin Hol. Offer: Menighetsarbeidet.

Søn. 27. april, 2. s. i påsketiden

11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd v/Kirsten Lind. Offer: KRIK sentralt. Avslutning for Juniorkonfirmantene.

Lørdag 3. mai

11.00 – Konfirmasjonsgudstjeneste v/menighetens prester. Offer: Menighetsarbeidet
13.00 – Konfirmasjonsgudstjeneste.

Søndag 4. mai, 3. s. i påsketiden

11.00 – Konfirmasjonsgudstjeneste

Lørdag 10. mai

11.00 – Konfirmasjonsgudstjeneste.
13.00 – Konfirmasjonsgudstjeneste.

Søndag 12. mai, s. før pinse

11.00 – Konfirmasjonsgudstjeneste

Lørdag 17. mai

12.00 – Høytidsgudstjeneste v/Hans Jørgen Morvik. Offer til Kirkens Bymisjon. 17. mai-lunsj etter gudstjenesten.

Søndag 18. mai, 5. s. i påsketid.

11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd v/Kirsten Lind. Offer: Menighetsarbeidet. Søndagsskole/Søndagsring.

Søndag 25. mai, 6. s. i påsketid.

11.00 – Gudstjeneste m. dåp v/Lars Martin Hol. Offer: Søndagsskoleforb. Utdeling av CD og bok til 2- og 4-åringer. Familiekorset deltar.

Torsdag 29. mai, Kristi himmelfartsdag

11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd v/Kirsten Lind. Offer: Felles tiltak i Fana prosti.

Søndag 1. juni, søndag før pinse

11.00 – Høymesse m. dåp og nattverd v/Hans Jørgen Morvik. Offer: menighetsarbeidet. Sommeravslutning for Søndagsskolen.

kalender

Onsdag 2. april

18.00 TenSing
20.00 KRIK

Torsdag 3. april

10.00 Babysang
11.00 Hjerterom

Lørdag 5. april

KP 14

Søndag 6. april

19.00 KP 14 – forestilling

Mandag 7. april

13.30 Etter skoletid
19.30 Jubilate

Tirsdag 8. april

11.00 Eldretrim
16.00 Fasteaksjonen
19.00 Diakonater

Onsdag 9. april

18.00 TenSing
20.00 KRIK

Torsdag 10. april

11.00 Babysang
11.00 Hjerterom

Fredag 11. april

10.30 Barnehagegudstjeneste

Torsdag 17. april

18.30 Pasjonskonsert

Tirsdag 22. april

11.00 Eldretrim
17.30 Familiekorset

Onsdag 23. april

18.00 TenSing
20.00 KRIK

Torsdag 24. april

10.00 Drop-in babysang
11.00 Hjerterom
11.30 Andakt på Søreide Seniorsenter
14.45 Juniorkonfirmanter
21.30 Minikonsert m/Sola Fide

Fredag 25. april

19.00 Cafe 19

Mandag 28. april

13.30 Etter skoletid

Tirsdag 29. april

11.00 Eldretrim
19.00 Menighetsrådsmøte

Onsdag 30. april

18.00 TenSing

Tirsdag 6. mai

11.00 Andakt på Søreide Seniorsenter
19.30 Bibelgruppen

Fredag 9. mai

Lokalhistorisk Forum – Vårtur

Mandag 12. mai

13.30 Etter skoletid

Tirsdag 13. mai

11.00 Eldretrim
17.30 Familiekorset
19.00 Diakonater

Onsdag 14. mai

18.00 TenSing

Torsdag 15. mai

10.00 Drop-in Babysang
11.00 Hjerterom

Lørdag 17. mai

12.00 Festgudstjeneste og
17. mai fest

Mandag 19. mai

19.30 Jubilate

Tirsdag 20. mai

11.00 Eldretrim
19.00 Festspill på Søreide

Onsdag 21. mai

18.00 TenSing

Fredag 23. mai

19.00 Cafe 19

Mandag 26. mai

13.30 Etter skoletid

Tirsdag 27. mai

11.00 Eldretrim
19.00 Menighetsrådsmøte

Onsdag 28. mai

18.00 TenSing

Tirsdag 03. juni

11.00 Eldretrim
11.00 Andakt på Søreide Seniorsenter
19.30 Bibelgruppen

Hvem-hva-hvor i Søreide menighet • Menighetskontorets telefonid: tirsdag – fredag 09 – 15 • www.soreidekirke.no

Menighetskontoret
55 59 71 00
soreide.menighet@bergen.kirken.no

Sokneprest Hans Jørgen Morvik
55 59 71 02 – 463 47 163
hans.morvik@bergen.kirken.no

Kapellan Lars Martin Hol
55 59 71 06 – 996 03 671
lars.martin.hol@bergen.kirken.no

Kantor Eli-Johanne Rønnekleiv
55 59 71 08 – 906 53 562
eli.johanne.ronnekleiv@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder Elisabeth R. Andersen
55 59 71 84 – 951 51 968
elisabeth.andersen@bergen.kirken.no

Kirketjener Ann Kristin Hovland
454 16 158
ann.kristin.hovland@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Geir Endre Kristoffersen
55 59 71 04 – 936 61 444
geir.endre.kristoffersen@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Rikke Bergflødt-Kvamme
928 96 886
rikke.bergflodt@bergen.kirken.no

Menighetsrådsleder Trond Ueland
55 10 20 09
ueland@live.no

Søreide menighetsbarnehage
Styrer Eirik Hjortland
55 59 78 25
eirik.hjortland@akasia.no